

[Lone Dybkjær]

hed, altså få fastlagt nogle hensigtsmæssige rammer for den daglige virksomhed og nok også for forholdet mellem eneaktionæren og bestyrelsen.

Det er bl.a., fordi vi har et ekstra led indskudt. Vi mener, det er vigtigt at have et sådant repræsentantskab, fordi det giver helt andre forhold med hensyn til selskabets ledelsesform. Bl.a. er det nødvendigt, at bestyrelsen argumenterer over for repræsentantskabet. Repræsentantskabet overværer generalforsamlingen ifølge vores forslag og dermed også de instrukser og beføjelser og udnævnelser osv., som eneaktionæren via generalforsamlingen udøver. Jeg mener, at det dermed bliver klarere, hvad eneaktionæren skal blande sig i, og hvad eneaktionæren ikke skal blande sig i.

I debatten har der mest været fremdraget en række af de politiske kontroverser, men som jeg allerede var inde på ved behandlingen af det foregående forslag, er der en hel del, som ikke bliver drøftet, og blandt det mener jeg er: hvordan udøves selskabets daglige virksomhed rent faktisk, ikke bare internt, men også eksternt over for andre selskaber og over for andre offentlige myndigheder? Vi må sige, at på mange punkter er det statsejede aktieselskab den bedste af alle verdener, fordi det både har fordelene ved at have aktieselskabskarakteren og samtidig har fordelene ved at være en slags offentlig instans. Men netop i den forbindelse er det nødvendigt, at der er ret meget indseende med, hvordan man håndterer tingene.

Hr. Waldorff spørger: hvad er det egentlig for et forslag, vi diskuterer? Jeg skal vende tilbage til det, men jeg vil allerede nu sige til hr. Waldorff – hvis hr. Waldorff i øvrigt hørte efter – at på et enkelt punkt med hensyn til repræsentantskabet har jeg faktisk en tilføjelse. Vi mener, at det bør være mennesker, der har særlig interesse for miljøet, der bør vælges ind i repræsentantskabet, sådan at man – i højere grad end det nok hidtil har været tilfældet – kan tilgodese miljøhensyn. Selv om jeg i og for sig stort set mener, at D.O.N.G. frem til nu har kørt en rimelig miljøvenlig linje, mener vi faktisk, er her bør der måske ske en ændring i repræsentantskabet. I øvrigt skal jeg vende tilbage til bemærkningerne til hr. Waldorff om lidt.

Jeg har allerede offentligt erklæret, at jeg synes, man kan diskutere – det er også en

bemærkning til hr. Waldorff – om bestyrelsen alene bør vælges af eneaktionæren og medarbejderrepræsentanterne eller repræsentantskabet også skal ind her. Jeg har været åben over for den argumentation, der har været om det spørgsmål, med henblik på ansvarsfordelingen. Det er grunden til, at jeg har sagt, at det bør man forhandle om.

Jeg vil godt sige til energiministeren, at jeg vil fortsat have en åben holdning til, at man kan prøve på at finde frem til et bredt flertal for denne lovgivning. Det håber jeg også energiministeren vil have, for ellers tror jeg, det bliver svært at finde det brede flertal.

Det er klart, at man i forbindelse med udvalgsarbejdet bør prøve at skabe klarhed over retningslinjerne og kontrollen. Det bør selvfølgelig ikke være sådan, at selskabet selv tilrettelægger det. Vi har i vores forslag nævnt, at man bør redegøre for virksomheden, og jeg mener også, at det forslag, der er kommet frem om en rullende planlægning, bør indgå, sådan at man har nogle 3 års planer. Uden det kan et selskab med de opgaver, det har, ikke disponere. Det er da spørgsmål, der også vil kunne drøftes i folketingets energipolitiske udvalg.

Jeg er selvfølgelig uenig med energiministeren i, at et repræsentantskab vil kunne blokere for virksomheden. Jeg tror, at et repræsentantskab vil muliggøre en mere hensigtsmæssig diskussion om virksomheden end den, vi har i dag. Jeg synes i og for sig, at ministerens konstruktion godt nok afklarer forholdet til folketinget, idet der er mere, der skal lægges frem her, men den ændrer i og for sig ikke meget på dagens situation. Ministeren vil stadig væk have meget store beføjelser, hvad ministeren også skal have, når han skal have ansvaret, men det skal udøves på en anden måde end i dag, og det synes jeg ikke ministerens forslag løser.

Jeg er i den efterhånden lidt sjældne situation, at jeg kan takke den socialdemokratiske ordfører for tilslutning til forslaget. Jeg er glad for socialdemokratiets positive holdning. Det er fuldstændig korrekt, når hr. Poul Nielson siger, at det selvfølgelig skyldes, at vi allerede på et tidligere tidspunkt har forhandlet om nogle af disse tanker. Vi bør diskutere repræsentantskabets indvalg i bestyrelsen. Jeg forstod også hr. Poul Nielson sådan, at han mente, det var relevante argumenter, der var kommet frem om an-